

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ IX. Treuirensē Dagobertinum, multorum aliorum Originalium autoritate
abruitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Continentur autem ista exactè in Maximiniano, quod sanè omnibus suis numeris & partibus perfectissimum est & absolutissimum.

§. IX. *Idem Treuirensis Dagobertinum, multorum aliorum Originalium auctoritate obruitur.*

NON in Dagobertino nostro Diplomate solo consistimus; vide obsecro, beneuole lector, tot, tam numerosa, tam exacta, tam absoluta, alia Diplomata Originalia, ius nostrum firmissimè stabilientia.

Sume vnicum Pipini Regis proximum sub Numero 3. Diploma, lege, confidera.

Etsi alia omnia subsecuta deessent, quid tu ad illud Scriptor?

Quid rationis proferre potes, cur tuum Dagobertinum præensum præferendum sit illi tam speciali, tam accurato, tam dispositiuo Diplomati, eoque originali, subsignato, sigillato?

Dices forsàn quia hoc illi posterius?

Quid de eodem tuo præenso Dagobertino nostri Dagobertini respectu dices? posterius an prius?

Si Dagobertinum tuum nostro Dagobertino posterius asseris, cur non eandem obiectionem ob posterioritatem patiaris, quàm tu ob illius à Pipini Rege concessi posterioritatem opponere voles?

Si antè asseris, quì euitabis tui illius errorem per informationem causæque cognitionem subsequutam, patefactum in meliusque reformatum fuisse?

Sed cùm aut hoc, aut illud dices de prioritate aut posterioritate, dicta sanè erunt, sed dicta, vbi probata?

Verùm, quod magis est, pro Maximiniano Dagobertino, in contrarium probata sunt Iuris præsumptione omnia, quæ ipsi ad priuilegium temporis conducunt, & ad effectum illius expediunt, siue illa sint prioritas siue posterioritas, ob perfectionem ac certitudinem temporis expressi.

Adeò vt si expediat pro anteriore habendum, pro anteriori & habeatur, sin pro posteriore, itidem & posterius habeatur. omniq; casu præferendum erit ob certum tempus adiectum. Iacob. Menoch. loco supra citato de arbit. Indic. cas. 48. vers. septimus est casus. cum DD. ab eo citatis.

Rationem hanc adfert, *Solidissimum*, inquit, est huius sententiæ fundamentum, quoniam vt deur rescriptorum concursus, temporis paritas adesse debet, quæ sanè paritas non datur, cum de certitudine alterius eorum non constat; nam cum horum a certa scripta non est, fieri potest vt ita ante, quemadmodum & post concessum sit. Dubia ergo probatio non prodest. l. neque natales. C. de probat. c. in præsentia X. eodem. Standum itaque est hora certa, donec aduersarius de prioritate sui rescripti hora carentis probet, quam verè probare debet vt obtineat, posteaquam in præciso & determinato illo tempore fundamentum constituit. l. matrem. C. de probat. hæc ille.

Denique cætera tanta Documenta successiuè contemplare, beneuole lector, reperies, quæ animo tuo satisfaciant.

At cum omnia lustraris, vel etsi nulla alia lustrare tibi sit animus, respice quæso & inspice Ottonis Magni sententiam sub Num. 9.

Quid ad illam Scriptor? Archiepiscopus præfens fuit, auditus fuit, Ot-

tonis

tonis confanguineus erat, visa, perlecta, examinata acta, Ius redditum, sententia supremi iudicis lata, nunquid id tibi satis est?

SECTIO TERTIA.

Sigibertinum, aliaq; libello carptim dicta refelluntur.

SIGEBERTI prætenfum Diploma sub lit. B libello insertum iisdem vitijs laborat, quibus præcedens Dagobertinum, iisdemque de causis vim omnem perdit, nam & per Sententias, Decreta, ac solidissima Regum ac Imperatorum Diplomata, quæ proferimus eliditur & obruitur, & figmentum est, ut ex addito, Anno Incarnationis, & subscriptione præter morem istius ævi, alijsque indicijs ostenditur. Præterea vim habere non potest, cum sit nudum exempli Copiæ alicuius nescio unde extractæ, cuius originale nunquam exhiberi potuit. Item ad rem nostram & quæstionem non pertinet, quia non loquitur de Monasterio S. Maximini, sed de Cella quadam S. Hilarij, cuius nullum omnino vestigium, vel memoria est apud nos. Denique quia ad instantiam Modoaldi Archiepiscopi concessum, confirmat solummodo Ius, quod impetrans proposuerat ac narrauerat. Ob quas omnes & singulas rationes, Iuri nostro ob stare non posse manifestum est ex dictis Sect. præcedenti. Sed præter allatas considerationes, quædam peculiare alia in hoc Sigibertino occurrunt, quæ illud suspectum inualidumque faciunt.

s. I. Rationes particulares Sigibertinum destruentes.

Prima, quia falsa est subscriptio hæc. Sigebertus Rex Francorum, nam Sigebertus fuit tantum Rex Austrasiæ, non autem Francorum, quibus, eius tempore imperabat Clodouæus Sigeberti frater natu maior, ut constat ex Ægidio Bucherio *in Chron. in fine tom. 1. Episcop. Leod. Chappeauuillj.* Aimonio *lib. 4. c. 33.* Appendice veteri Gregorij Turonensis *cap. 79.* Scipione Duplexio in Clodouæo.

Secunda, quia non sunt additi anni, Regni Sigeberti, vel indictiones, uti moris erat eo tempore.

Tertia, quia ponitur subscripsisse Remaclus Traiectensis Episcopus, illo autem Anno DCLIII. quo supponitur fuisse datum, Remaclus non erat Traiecti Episcopus, sed Theodardus, multâ enim instantiâ & precibus Remaclus à Sigeberto Rege Episcopatu liberari petierat & obtinuerat. Ita Bucherius *supra Anno DCLIII.* Vide etiam vitam S. Remacii per Nodgerum apud Surium, & Sigebertum in Chronico Anno DCXXXI.

Quarta, quia Martinus Dux non subscripsit, cum tamen in textu Diplomatis prætensi dicatur subscripsisse.

Quinta, quia in eodem textu narratur quod Hattus Dux cum grassatoribus suis, vastitatem Gallijs intulerit, quam grassationem, & vastationem nemo omnium Historicorum sub Sigeberto Rege in Gallijs perpetratam meminit. Mirum foret omnes Historicos, quorum est turbas & res bellicas persequi, rem tam notam & publicam silentio obuoluisse.

Sexta, quia exemplum illud Diplomatis exhibetur mutilatum, abscissum & truncatum, omissa parte aliqua textus, sub verbis, *Atque post hæc, quæ omisso il-*